

Jak na: pletené hračky

Je to asi to nejjednodušší, co pro svého pejska můžete udělat. Nepotřebujete na to žádnou zvláštní výbavu, je to rychle hotové a pejsek si s tím užije nekonečnou zábavu - a vy určitě taky, až se s ním budete přetahovat.

Nejoblíbenějším materiálem pro výrobu jednoduchých pletených hraček je fleece. Jedná se o levný materiál, za metr zaplatíte pouhou stokorunu, a když při výrobě použijete několik dek z Kiku nebo přehozů z Ikey, získáte spousty barevných hraček a vyjde Vás to vcelku levně. Tyhle „flísáky“ dělá každý druhý, jsou oblíbenou levnou výcvikovou hračkou, pěkně vypadají a je s nimi zábava. Nebudu lhát, i já jich udělala několik. V poslední době se ale začínám víc a víc zajímat o ekologii, recyklování a životní prostředí. Taky jsem dramaticky změnila jídelníček svého psa, a tak se musím sama sebe ptát: proč tolik lidí vědomě škodí svým psům? Fleece je v podstatě stoprocentní polyester, to ví každý. Takže každý, kdo z něj vyrábí nebo si hračky kupuje, si je plně vědom, že svému psu dává na okusování a přetahování umělý materiál. Co si ale asi uvědomuje už méně takových výrobců, je fakt, že fleece se vyrábí z recyklovaných petflašek a obsahuje bisfenoly (BPA) - látku, která se nesmí nyní podle EU zákonů v pet lahvích, určených pro potravinový průmysl, používat (častokrát vidíte, jak se značky chlubí „BPA free“) a u které byla skrze pokusy na zvířatech prokázána její škodlivost!

Pro dnešní návod jsem se tedy rozhodla použít jiný materiál, abych ukázala, že to jde. Vyjde to trošku draž, ale myslím, že moje baterie AA¹ za to stojí. Zabloudila jsem na svůj oblíbený internetový obchod (www.unuodesign.cz) a objednala jsem několik proužků bavlněného úpletu. Je lehčí, má jen 210 g, a není to stoprocentní bavlna, nýbrž 95 % bavlna a 5 % elastan, ale pořád je to lepší, než 100 % polyester - rozhodně si myslím, že je to krok správným směrem. Netušila jsem, jaká látka mi přijde. Trošku se podobá těžší tričkovině, je příjemná na dotek a chová se jako tričkovina - takže ji pro začátek můžete nahradit starým bavlněným tričkem, které už neunosíte ;).

¹ Čti: Australský Aboriginec, trouba, Šmoula, d'as, Mordon... atd.

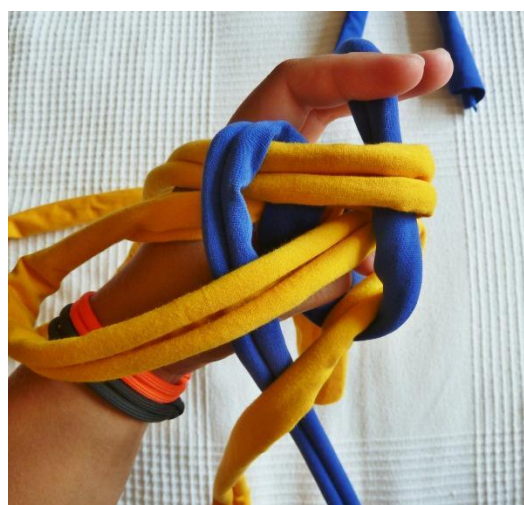
Krátký uzel na přetahování

Nejdřív jsem si vzala dvě barvy, žlutou a modrou (Minions - jóóó :D). Zapomněla jsem zmínit, že jsem od každé vybrané barvy měla deseticentimetrový pruh, deset centimetrů by mělo stačit po spletení na slušnou hračku - alespoň pro mého středního honáka. Samozřejmě, kdo někdy pletl takové ty umělé provázky jako přívěšky na klíče, které letěly tak deset, patnáct let zpátky, ví, kam s tím vším mířím. Můžete si s výrobou, barvami i tvary hrát, na internetu je spousta návodů a inspirace (hledejte na internetu pod hesly: „crown sinnet, decorative crown sinnet, spiral crown sinnets“ atd.).

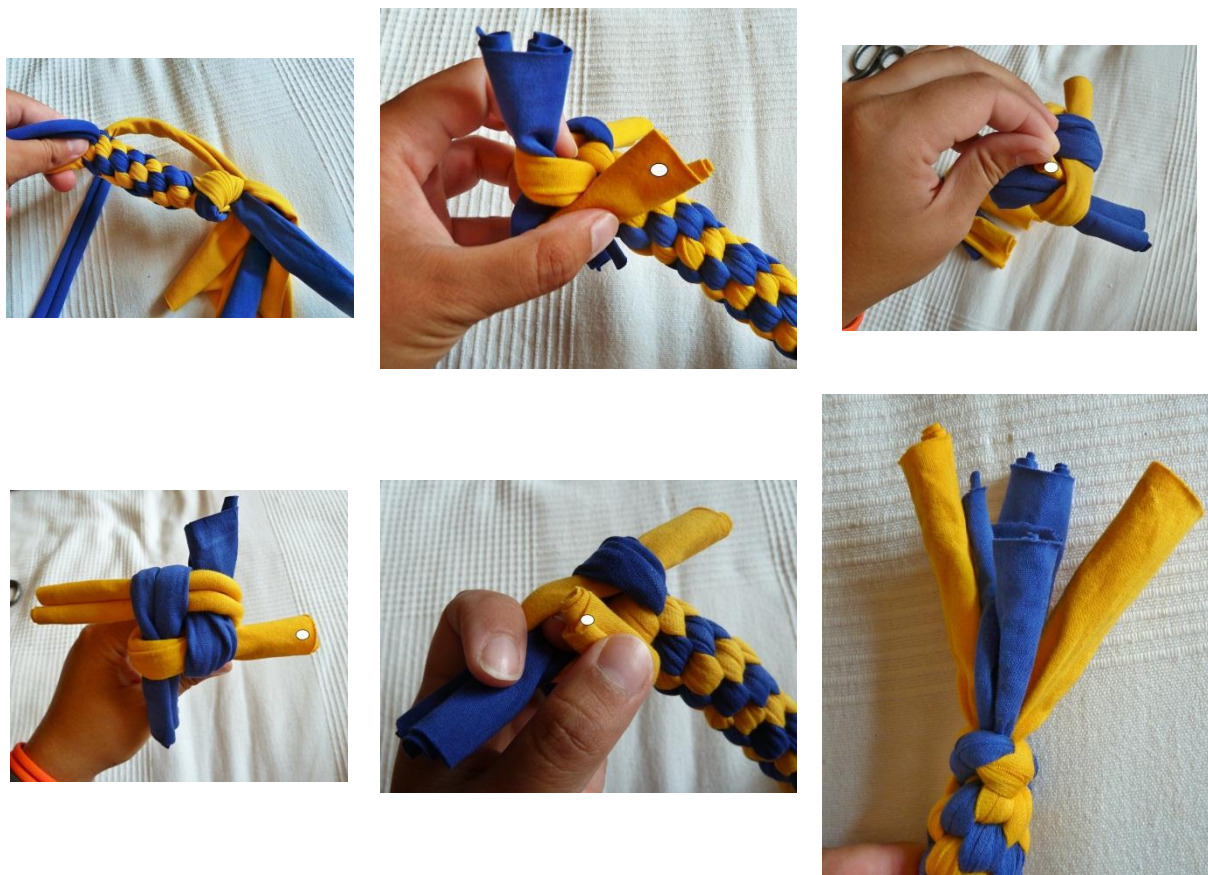
Nejprve jsem rozstříhla obě barvy na poloviny, takže vznikly čtyři deseticentimetrové pruhy látky. Každý pruh jsem v rukou „potáhla“ - natáhla je do délky. Díky tomu, že se tento bavlněný úplet podobá tričkovině, se tak pruhy „srolovaly“ do špagetek a budou při pletení držet tvar. Všechny jsem přiložila k sobě a udělala jednoduchý uzel („overhand knot“). Ten jsem utáhla co nejpevněji, aby se pak při námaze neposunoval - nejprve jako celek, a pak i jednotlivé špagetky, na obě strany. Pak je dobré rozprostřít si jednotlivá vlákna, já jsem je dala tak, aby se barvy střídaly, protože to mi v konečném výsledku vytvoří pěkný spirálový vzor.

Vyberte jedno vlákno, přehod'te jej přes jeho souseda - to udělejte se všemi ve stejném směru, a když dojdete k poslednímu pramenu, provlečte jej první vytvořenou smyčkou - tak jsou všechny prameny provlečené smyčkami svých sousedů. Pak utáhněte, je dobré nejprve utahovat protilehlé dvojice pramenů, pak podle potřeby doutahovat jednotlivé, aby byl uzlík co nejrovnoměrnější. Všimněte si, že se pohybují proti směru hodinových ručiček. Je vcelku jedno, jestli budete vázat proti směru nebo po směru, ale pokud se rozhodnete pro spirálový vzor, jaký mám já, pak toto uspořádání neměňte. Pokud budete ale po každém uzlu střídat směr, vznikne Vám ten „klasický“, v průřezu čtvercový uzel (s tím je taky zábava).

Takhle nějak by měl uzlík vypadat. Až dojdete k místu, kde Vám konce zůstávají krátké a mnoho uzlů už neuvážete, připravte si poslední uzel - stejně, jako předchozí. Je na čase hračku ukončit, rozhodla jsem se pro „korunku“. Vyberte jeden pramen (na fotkách je označený všude bílým kolečkem), ved'te jej kolem následujícího pramene vycházejícího z hračky (díky střídavému konceptu má následující pramen stejnou barvu) a provlečte jej zespodu středem uzlu. To udělejte postupně se všemi prameny a pak uzel utáhněte, nejlépe pramen po prameni, od hračky až po průchod do středu. Měl by Vám vzniknout pevný uzlík, drobnější než je ten na druhém konci hračky.

Můj Gordi miluje „cingrlátka“ a štrápce, takže jsem na konci hračky, kde mi zbyly delší pramínky, každý pramínek na začátku v půlce lehce nastříhla - a pak je roztrhla, aby mi z jednoho pramínku vznikly dva. Výsledná hračka je dlouhá necelých třicet centimetrů, plus má na obou koncích „štrápce“. Je silná čtyři až pět centimetrů (to záleží na tom, jak moc v průběhu pletení utahujete) a hodně pruží.

Jednoduchý dlouhý „cop“

Dlouho jsem váhala, co udělat ze zbylých tří barev. Už jsem tyhle hračky nějakou dobu nedělala, a zapoměla jsem, jak moc se hračka po zapletení zkrátí (mohlo mi to dojít, já vím, ale pravdou je, že jsem taky chudý student a deset centimetrů úpletu stojí 21 Kč, brala jsem k tomu drahý softshell a tohle byla opravdu jen zkouška, jestli to z téhle bavlněné látky bude fungovat stejně dobře, jako z fleecu).

Nakonec jsem se rozhodla pro cop, který jsem ale trošku vyšperkovala. Tím pádem jsem nic nepůlila, jen jsem každý pruh roztáhla v rukou, aby se mi udělaly „špagetky“. Na jednom konci jsem opět udělala jednoduchý uzel, rozprostřela prameny a začala plést. Cop najdete na youtube a všude na internetu, prostě vždycky vezmete krajní pramen a vložíte doprostřed mezi ostatní dva. Strídáte při tom pravou a levou stranu.

Chtěla jsem cop ozvláštnit, takže jsem jej upletla, a pak jsem na něj navlékla jeden z Gordiho míčků - Remmy od ChuckIt! (kdo četl mé předchozí návody, ten ví, jakou teď mám averzi vůči menším míčkům, tohle je M, takže tak akorát velikost na hraně, kterou bych ráda na něco pověsila, takhle je tedy bezpečný i na hru bez dozoru, protože na téhle copové špagetce ho určitě jen tak nespolkne). Ze zbývajících volného konce jsem pak udělala ještě kulatý „knoflíkový“ uzel (návod zde: <https://www.youtube.com/watch?v=SjnQ9OamXPc>). Z látkového copu to byla docela výzva, kdo se na to cítí, ten se rozhodně může nechat inspirovat. Pokud chcete něco jednoduššího, dopleťte hračku do požadované délky (klidně může být i delší) nebo trošku

dál. Druhý jednoduchý uzel můžete klidně uvázat na spletených pramenech, aby byl větší. Konečky jsem nechala delší a opět na jedné straně rozstříhla, aby vzniknul bohatší střípec, na druhé jsem je jen trošku ozdobněji zastříhla.

Takže hračkám zdar! Jak říkám, potřebujete jen látku (nejlépe bavlněnou), nůžky a dvě ruce. Uděláte radost sobě i pesanovi. Nejvíc se mu ale zvděčíte, když si s ním pak budete aktivně hrát :D.